

Éjnyel bejő!

Megjelenik minden vasárnap.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, IV., Sarkantyus-utca 3. szám.

ELŐFIZETESI AR:
Egész évre K 2.40
Félévre " 1.20
Negyedévre " —.60

Hirdetések felvételnek a kiadóhivatalban
Budapest, IV., Sarkantyus-utca 3. szám:

Kritika.

— Nagyon szép a mama ruhája, de alul is úgy ki kellene vágni, mint felül.

Miranda kisasszony jegyzetei.

A férfi meggondolatlansága akárhányszor akkora, hogy házasságra vezet.

Évát a kigyó azért nem győzte le másodszor is, mert nem próbálta meg.

A zseniális férfi a világot, a korlátolt férfi pedig csak a félvilágot akarja meghódítani.

A királyok sem ragaszkodnak a spanyol etikett formáságaihoz, ha a hasuk fájni kezd.

Az az asszony, aki igazán és önérzettel mondhatja, hogy az urát nem csalta meg, aligha nyerte el a szépségdíjat.

Némely asszony azért zsarolja meg az urát a szép ruhák erejéig, hogy másoknak tessék.

Semmiből sem bir el annyit az ember, mint a boldogságból.

A borravaló.

Allítólag megszűnik a vendéglői borravaló De megmarad a borravaló-politikkal

Kúra.

— Doktor úr, nagyon bánt a csúz...

— Mondtam már, hogy egyék sok főzeléket és minél kevesebb húst.

— És, kedves doktor úr, a hizás is kezd veszedelmesen fenyegetni...

— Óh, azon könnyű segíteni... Csak egyék minél több húst és minél kevesebb főzeléket.

Páris ítélete.

Egy afrikai festő mithologiai képe.

Ifju Papanek Dani

esetei, kalandjai, bolondságai és csinytevésai.

A tied felvonulásod a renderseghez olyan latványossággal szolgált a városban, mintha azt egy cirkusz-igazgató rendezted volna. Aki mozogni tudta, ha nem volt beteg, mind a zuccan allt, mert hire ment annak, hogy a vendégloban egy új Sobri Joska fogtak el, akinek a lelkedet temerdek bűn terhel. A város elekelősege mind ott voltak a zuccan; eel,

a zelse sorban a polgarmester allt a zivi feleséggel. Csakis csupan a fehér ruhába eltezett szizek hanyoztak, akik neked viragot szortak volna a fejedre, amint az dukal, mikor egy hires izs nagy ferfijuh vonul be a városba. A gyerekek iljeneztil, a ven asszonyok a tenyered csapkodtad esze-vissza, a fiatal menyecske pedig engedet gukkereztil, mintha in a danosi ciganyoktul egy hes lettil volna, aki a korcsmaros leanyoddal egy kicsit incelkedtil. Egy fiatal ur a zivi tenyeredben fotografalsz masinat szegeztil ram, hogy a zenyim abrazatud izs gyenyeru termeted lekapjal azzal a szandikkal, hogy a zuto kornak megerekitesz.

A zenyim két oldaladon a két render lipkedtil, hatul pedig a vendiglos jett nekem, bizonyosan gonosz szandikkal, mert a vendéglósoktól minden kitelsz, ha azt hiszed, hogy kart szenvedsz. Így irtunk be a fekapitány-szaghoz, ahol a renderseg szekel, ha van mit. A fekapitány engedet maga ele allitottal izs nyalas, baratsagos hangon mondtad:

— Na gazember, most a kezembe jutottal izs rajta leszek, hogy tized megtanoltass.

In irezvin, hogy olyan artatlan vagy,

mint a tegnap születtil barany, kissé meltosagosan felelt, hogy tiltakozzal:

— Eleszer is van cseresnyid, hogy a zilyen megszolitas kikirsz magadnak, mert a za zember, aki itt allsz, uri ember, dinstelt adofizeto polgár, akinek a becsuledet van olyan, mint a kegyedi.

I erre csak reviden felelt izs azt mondtad, hogy kutya, fogd be a tied lepcseseidet, mert ugy kipeen vagsz, hogy a falhoz ragadsz. Azutan pedig a zasztalara nyult izs onnan egy telegrófot vettile ele a kezedbe, hogy azt magad ele tartsal izs ugy olvasd.

— A tekintetes renderseg — szolt a fekapitány — ma reggelkor a kevetkezo telegróf kapta. Ide hallgassal betyar izs csak azutan szoljal, ha gondolsz, hogy mentsiged van.

Azutan a telegrófot hangosan olvastad, amely így hangzott: „Tekintetes fekapitány-sag! Ifju Papanek Dani neviban ma egy telegróf jettile hozzam, amelyban arra szoltottal fel, hogy izs neki pinz küldjil, mert bajba vagy. Ez a telegróf nem a zenyim bitang fiadtol valo, mert i otthon ilsz, nem csavarogsz izs a zivi apadat nem megsarcoln akarsz. Aki a telegrófot küldted izs aki engedet megsarcolni akarsz, egy betyar csaló, akinek elfogadatásodat kirem a terviny nevi-ban. Idösbbe Papanek Dani.“ semmi sem szólni tudtad. Irezted, hogy a kerulminyek ellened szöl izs hogy a csavaboj nem kikerulni tudsz.

Utolsó kívánság.

Az ezredorvosnak jelentette a főápoló hogy egy szegény oláh ujonc, aki már a végét járta, azt a kívánságát fejezte ki, hogy még egyszer szeretne dudát hallgatni, mielőtt berukkol a mennyei regementhez. Az ezredorvos jólelkű ember volt és minthogy a haldoklóval egy szobában fekvő többi hét beteg nem volt súlyos állapotban, megengedte, hogy hivassanak dudást a kórházba. Megjelent a dudás és vagy egy óráig játszott. Az oláh legény pedig kéjes örömmel hallgatta.

Másnap kérdi az ezredorvos:

— *Hát, hogy van a haldokló?*

— *Jelentem alásan, ezredorvos urnak, az a haldokló egészen felépült, de a többi hét a végét járja...*

Kondor Balázs

válogatott hasonlatai.

A tanács olyan, mint a szerelmes leányok csókja: szívesen adják.

A rossz színész olyan, mint a köröm: levágják.

A dió olyan, mint némely ékszerész-üzlet: feltörik.

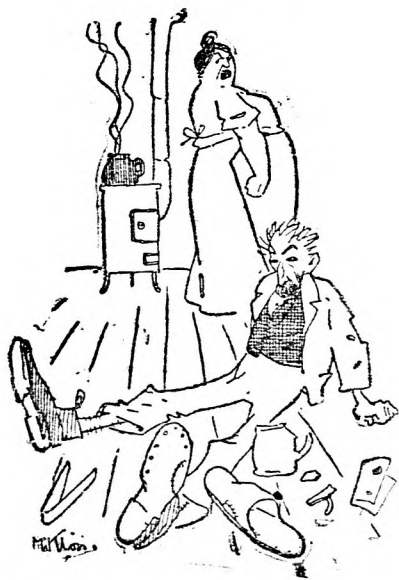
A szép leány olyan, mint a divat: hódít; de olyan is, mint a kis macska: ölbe veszik.

Az örökség sokszor olyan, mint a rossz gyermek: hamar elverik.

A villa olyan, mint a falusi koresmai verekedés: kés kell hozzá.

A vizsga olyan, mint a kánikula: izzaszt

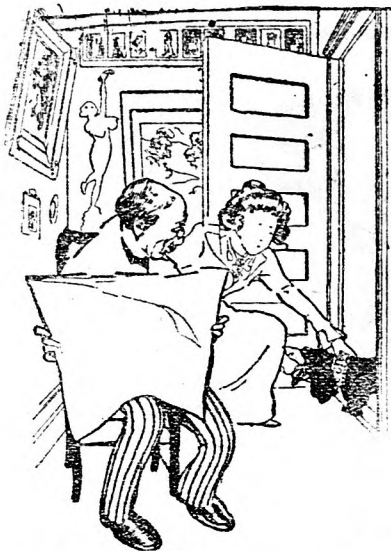
Védekezés.

Nő: Hogy merted megcsókolni a frajlájt?

Férj: Hiszen megígérted neki, hogy jól fogunk vele bánni.

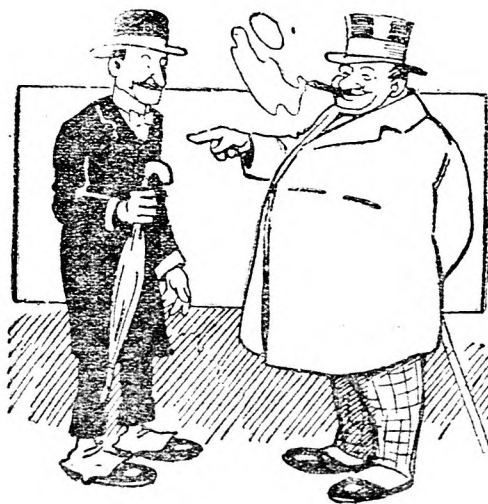
A hosszú kutya.

— Mit gondolsz, öregem, örül a daxi az új nyakláncának?

— Mit tudom én? Nézz ki a konyhába, hogy csóválja-e a farkát.

Intés.

— Minek magának ernyő?

— Bocsánat, azért, mert ernyőm van csaknem...

— De igen. Mert ha szép idő van, úgysem kell, ha pedig esik az eső, úgyis más kéri kölesön.

A moslék-kérdéshez.

Egyben tehát mégis gazdagok vagyunk! Mostéunk annyi van, hogy még el is adunk belőle!

Az elkéseredett német császár.

Elkésérésében mi telhetett tőle,
Nagyot ütött botjával a saját fejére.

A tenta.

— Négy képpel. —

I.

— Na, végre, hogy az a szobalány megtöltötte a tentatartót... Megírom a levelet....

II.

— Ha meggondolom, hogy azelőtt ebbe vásték az írásokat... A tenta az ujjkorogszébb találmánya...

III.

— Készen a levél. Még csak az aláírás hiányzik...

IV.

— I...!...!

Szerep.

Ripacs Edömért régen bantja, hogy sohasem kap jóra való szerepet. Végre kiészelt valamit. Megint csak ezt kellett bejelentenie:

— A kocsi előállott.

Amikor elhangzott a végszó, kilépett:

— A kocsi előállott.

Aztán büszke arccal hozzátette:

— És engedje hozzátennem, nagyságos uram, hogy a ki kezét emel egy védtelen nőre, az nem érdemi meg, hogy magyar-nak és urnak nevezzék.

Ezzel sugárzó arccal távozott. A közönség pedig lelkesen tapsolt.

Tudomány.

— Ha minden folyó a tengerbe ömlik, miért nem árad ki?

— Mert a sok spongya magába szívja a vizet.

Meglepetés.

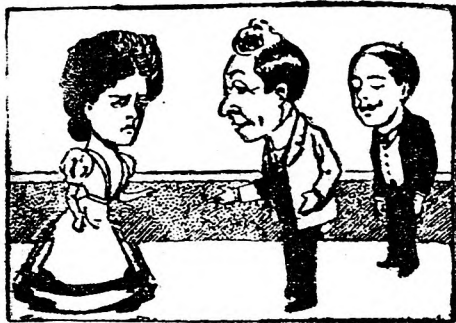
— Miért vágsz egyszerre oly rémült arcot, Béla?

— Majd megrémülsz te is, ha megfordulsz és meglátod anyádat.

A vendég.

— Két képpel. —

I.

— Civilizált asszony mennyire tud dühöngeni, ha az ura váratlanul hoz valakit ebédre.

II.

— Bezzeg az emberevő néni nagyon örül, ha az ura hoz valakit ebédre, még vacsorára is marad belőle.

Vicc.

Péter úr épen távozni akar a vendéglőből, amikor egy ismerőse visszahívja, amikor pedig odalép az ismerősehez, és mosolyogva súgja oda:

— Lám, hol volnál már most, ha vissza nem jöttél volna.

Péter úr egyet nyel, aztán hidegvérrel, de elég hangosan szól:

— Sajnálom, de amíg a régít ki nem fizeted, nem adhatok megint tíz forintot.

Es azzal távozott.

A barátja soha többé nem fogja vissza hívni.

Csinos.

— Óh, férjecském, láttad azt a szép nyakéket, amit Barnáné kapott?

— Láttam. És láttam azt a csinos szám lát is, amit Barna kapott.

A pad.

— Három képpel. —

I.

— Ülünk le szép csendesen.

II.

— Jaj, mi ez?

III.

— Ne félj, fiacskám, még idején megkaptalak.

Fedák Sári Berlinben.

Berlinben nem törődnek vele, hogy Fedák Sári — állítólag — öngyilkosságba kergetett egy igazgatót, mivel hogy ott sok az olyan színésznő, aki a **szükséget kergeti öngyilkosságba!**

Politikai sziporkák.

Hát a bankszakértők eleget beszéltek, de el is lehet ám mondani egynémelyiknél, hogy: *sok beszélnek sok az alja.*

A Láncki nyilatkozata például valóságos *láncolata* az önálló bank elleni nyílt és alattomos támadásoknak, jelöl annak, hogy a bankigazgató úr ugyancsak *oda van láncolva* az — osztrák érdekekhez.

Már mindhiába! Még Láncki sem fogja föntartani a magyar közgazdaság *láncait*. Elvágjuk biz azokat!

Láncki úr és néhány társa az önálló bankról mondtak *nem önálló* véleményeket. Mert a véleményüket Bécsben diktálták.

A szakvélemények tehát kétfélék voltak: *Értékesek és drágák.* Az a jó, hogy az értékesek nekünk értékesek, a drágák azonban nem nekünk voltak drágák.

Főkérdés.

A lókupez a fiát is a maga mesterségére tanítja.

Az apa egyszer éppen alkudozik egy ló körül, amikor arra megy a fia.

Odaszólitja:

— *Fiam, mondj véleményt erről a lóról.*

A fiú kérdi:

— *Vételre, vagy eladásra?*

Betűrejtvény.

(Megfejtési határidő: július 1.)

— Józsa Sándortól. —

N, N, N, N, N, N, N, N, N, N, 3 esetlen chím 100.

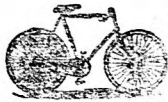
A megfejtők között két kötet könyvet sorsolunk ki.

A mult számban közölt talány helyes megfejtése: Esik eső karikára.

Helyesen megfejtették: 3572-en. Az egyik jutalmat nyerte: *Friedensheim Béla Budapest*, a másikat: *Mibók Anna, Miskolc.*

Felelős szerkesztő: Szentirmay Géza.

Hirdetések felvételnek kiadó- hivatalunkban Sarkantyus-utca 3.

A világhírű osztrák angol Heical Premier és The Champion kerékpárok, dupla harangcsapágyval, 3 evi jótállással, minden ártelepítés nélkül, szigorúan az eredeti gyári áron, havi 12-15 kor. részlete adjuk és kerekpáralkatrészeket az egész világon létező összes kerékpárhoz külső és belső gummik, csengők, lámpák, pedálok, csuszók és csészék stb. óriási forgalmunk következtében **30 000 áreszállítással** szállítunk világszerte is bárhová.

LÁNG JAKAB és FIA
kerékpár nagykereskedők. Ausztria-Magyarország legnagyobb legrégibb és legmegbízhatóbb kerékpárraktára
Budapest, VIII., József-körút 41. sz.
Fiókházak: Baross-tér 4. és Zsigmond-utca 9. szám. Nagy arjegyzék 1000 képpel ingyen és bérmentve.

Az olvasóhoz!

E hó végén számos előfizetés lejár, és ez alkalommal felhívjuk összes előfizetőinket, ne mulasszák el az előfizetés pontos megújítását.

A «Budapest» nem szorult arra, hogy külön előfizetési felhívással forduljon az olvasók közönségéhez. Harmincéves dicsőséges múltja biztosítja e lapnak az újságolvasók százszázalékos bizalmát és megnyerjük a szeretetet mindeneknek a kitünően szerkesztett «Budapest»-tel, amely kell, hogy imádságos könyve legyen minden jó hazafinak, kell, hogy szellemi tápláléka legyen minden magyar újságolvasónak. A «Budapest» minden magyar háznál szívesen látott, mert tiszta hazafias nemzeti politikája mellett példátlan önzetlenséggel harcol a társadalmi osztályok sorsának és helyzetének javításáért.

A «Budapest»-et nemcsak a családfő olvassa szívesen, befogadja ezt a lapot a családnak minden tagja, mert a politika és a ritkán napi hírek mellett sok okulásra való és még több szórakoztató olvasmányt közöl.

Nemcsak vezércikkeinket ékesítik fényes nevek, hanem tárca és regényrovatunkban is előkelő magyar és külföldi írók legjobb írásait közöljük.

A «Budapest» mindezenfelül olyan példátlan kedvezményt nyújt az előfizetőinek, amilyennel még magyar lap nem lepte meg olvasóit.

„HARMINC ÉV“

című jubileumi diszalbumunk, melyet megkapott már minden előfizető és az újonnan belépő negyed- és fél éves előfizetők is megkapnak, legjobban tanuskodik arról, hogy nem hangzatos szavak azok, amiket ígérünk, hanem mi be is váltjuk szavunkat.

Itt bejelentjük előfizetőinknek, hogy **karácsonyra**

az ideinél sokkal értékesebb és pazarabb kiállításu

diszalbummal

lepjük meg előfizetőinket. A karácsonyi ajándék felül fog mulni minden várakozást, még a könyvpiacra is szenzáció lesz a megjelenése.

Ezentul azonban ajándékainkat csak azok kapják meg, akik egész éven át megszakítás nélkül előfizettek a „Budapest“-re.

A «Budapest» olvasói tehát már most figyelmeztethetnek mindenkit, aki számot tart ajándékunkra, hogy egész éven át minden alkalommal pontosan ujtsák meg az előfizetést.

Az ajándékot lapunk kiadója azért adja, hogy ezzel elismerését fejezze ki a «Budapest» jeles előfizető-gárdája iránt mely harminc éven át kitartott e lap mellett.

A szerkesztőség azért továbbra is minden erejét arra fordítja, hogy jól értesült és jól szerkesztett lapot adjon az olvasó közönségnek. És nagy lelkesedése fejében csak bizalmat, szeretetet és ragaszkodást vár az olvasótól.

Hazafias tisztelettel
a „BUDAPEST“ szerkesztősége
és kiadóhivatala.